

V ÚNORU PROBĚHLA KONFERENCE MĚO KSČM

V NOVÉM OBDOBÍ A NOVÝM STYLEM

S prohlubující se ekonomickou krizí rostou preference KSČM, proto znervózňují političtí protivníci a zesilují svůj protitlak. I ČSSD vymýšlí »fígle«, jak přetáhnout voliče k sobě. Nejdůležitější je kontaktní kampaň komunistů s lidmi na ulici s výměnou informací co lidé chtějí a jak jim může KSČM pomoci.

Uvedla to 13. února na konferenci KSČM Brno-město místopředsdkyně ÚV KSČM Věra Žežulková, která vedla delegaci ÚV KSČM. Podtrhla, že většina lidí, kteří vstupují do KSČM, chtějí pracovat, dostat konkrétní úkoly, aby se cítili být užiteční. Ocenila také formy spolupráce s mladými lidmi prostřednictvím internetu. Popřála 1930 brněnským komunistům překonat drobné kontroverze, aby Brno ve státě ještě více stranicky zvýraznili. Uvedla také jako vzor pro následování zkušenost z Německa, kde stranické sekretariáty slouží jako kontaktní místa pro veřejnost. S krátkým vstupem pozdravil účastníky MěK také populární poslanec a starosta Ivančic Vojtěch Adam.

Končící předseda městské organizace Jan Satoria ve zprávě o činnosti zmínil, že ve městě se zvětšuje počet sympatizantů. Při volbách dávají komunistům pět až šestkrát více hlasů, než kolik je v Brně členů KSČM. Zdůraznil také, že nově příchozí členové musejí být v ZO pověřováni úkoly a funkcemi. Pokud jsou nevyužití a pouze do počtu, zatrpknou a odcházejí. Poděkoval také komunistům a sympatizantům strany

v Brně za politickou práci v nedemokratických podmínkách s projevy hysterie antikomunizmu.

Mladých lidí ve straně, kterým činnost KSČM ve starých kolejších nevyhovuje se zastala delegátka Anna Štofánová. Vysvětlila, že chtějí změnit pracovní styl k efektivnějšímu ovliv-

Nahoře pracovní předsednictvo, uprostřed místopředsdkyně ÚV KSČM Věra Žežulková.

Dole pohled do sálu, v popředí poslanec Vojtěch Adam.

Foto Tibor Dávid

ňování kapitalistické společnosti, na což starí členové už nemají síly. Podtrhla, že KSČM by se měla vrátit k heslu prvorepublikových komunistů »Čelem k masám«, a činnost směřovat více k veřejnosti a pro veřejnost. Zástupce Komise mládeže v Brně Jiří Hráček potvrdil, že mladí radikální komunisté mají

stejný cíl, jako komunisté senioři. Mají co nabídnout, avšak musejí dostat k práci šanci. »Jsme často mezi lidmi v ulicích, kde děláme práci, o které si myslíme, že má smysl. Je to něco jiného, než jen jednat mezi sebou v uzavřených sálech,« vysvětlil Hráček. Za pravdu mu dal instruktor ÚV KSČM Vladimír Sácký s tím, že ve společnosti vládne bezmocnost, zklamání a apatie lidí. A je nutné jim vysvětlovat, že jedině KSČM může změnou rozpočtu a zákonů posunout tuto zemi tam, kde má být a kde budou sociálně zbídačení obyvatelé.

(Dokončení na straně 2)

V NOVÉM OBDOBÍ A NOVÝM STYLEM

Na fotografii Lubomíra Mlejníka nově zvolený předseda MěV s. L. Býček a H. Sýkorová a V. Žezulková.

(Dokončení ze strany 1)

Helena Sýkorová informovala o práci klubu zastupitelů a také nutnosti po komunálních volbách obsadit maximum komisí a výborů v ZMČ zastupiteli za KSČM. »Zejména takové, kde se rozhoduje o sociální problematice«, zdůraznila. Dodala, že občanům je nutné trvale a trpělivě vysvětlovat naše stanoviska a vyvracet nepravdivá tvrzení. Vystoupení uzavřela konstatováním, že velký

Vlevo delegáti konference. Foto T. Dávid

Plénium MěV KSČM

Březa Pavel	Mlejnek Lubomír
Borecký Daniel	Novotný Pavel
Býček Ladislav	Proks Oldřich
Dávid Tibor	Pypeč Zdeněk
Holý Milan	Satoria Jan
Hráček Jiří	Staňková Hana
Korbel Jan	Svárovský Ivan
Kříž Aleš	Sýkorová Helena
Kůta Josef	Šaur Vladimír
Lízal Josef	Veselá Marie

did

zastupitelský klub by měl zanalyzovat aktuální problémy, které pálí občany a zaujmout k nim jasná a zřetelná stanoviska. Delegátka **Marcela Lukšíková** uvedla, že Echo je vedle Haló novin pro naše členy zdrojem informací. Vyčetla mu ale, že chybí informace o stranické práci a činnosti zastupitelů. Přiznala však, že je to chyba i její domovské MO v Kohoutovicích a Žebětíně. Slíbila zlepšení, neboť už přijali patřičné usnesení(!). V diskusi vystoupila řada dalších delegátů, např. **Pavel Březa, Josef Kůta, Marie Veselá, Vladimír Šaur** a další. Vyhodnocením diskuse se bude zabývat nový MěV.

Novým neuvolněným předsedou brněnské městské organizace KSČM zvolili delegáti bývalého poslance a nynějšího městského zastupitele Ladislava Býčka. Ten deklaroval nový styl práce levice v Brně. Město je politicky pravicové, s fašistickými výstřelky, což i vedení ČSSD na magistrátní radnici vyhovuje. Ocenil také obětavou práci nyní již nekandidujících funkcionářů. Býček také přislíbil větší pomoc měst-

ského výboru strany základním organizacím, zastupitelům a s KSČM sympatickým organizacím. Například 6000 členům Českého zahrádkářského svazu, Výboru národní kultury, Levicovému klubu žen Dobromysl, Společnosti česko-kubánského přátelství, organizacím volnočasových aktivit a sportu atd.

Letos poprvé konference rozhodovala také o obsazení funkce tajemníka městské stranické organizace. Ten bude tzv. výkonný, tedy uvolněný a bude fakticky řídit běžnou činnost MěO. Zde změna nenastala, neboť byl zvolen **Pavel Novotný**. Počet členů pléna MěV byl rozhodnutím delegátů redukován na 21. Objeví se v něm jiné, nové či staronové tváře. Jiní dosavadní členové naopak důvěru delegátů nezískali a v plénu skončili. Členy Jihomoravské KR byli zvoleni **Ladislav Býček** a **Pavel Březa**. Jihomoravského krajského a brněnského městského zastupitele **Daniela Boreckého** zvolili delegáti kandidátem KSČM pro letošní senátní volby v obvodu č. 58.

Tibor DÁVID

Plénium jednalo poprvé po městské konferenci

Hned následující pondělí po městské konferenci se sešlo nyní jen 21 členů pléna MěV na svém prvním zasedání. Předseda **Ladislav Býček** nastínil jak si představuje nový styl práce orgánu. Také poděkoval jmenovitě všem bývalým členům MěV za práci odvedenou v uplynulých letech, zejména **Karlu Janišovi, Boženě Nováčkové, Miloši Hudcovi...** Poté už následovaly body vlastního jednání.

První bylo pořadí kandidátů do komunálních voleb do ZMB. Kandidátku povede **Helena Sýkorová**. V první desítce jí následují **Pavel Březa, Ladislav Býček, Daniel Borecký, Hana Blahutová** (nestranička za KSČM, nyní uvolněná předsedkyně kontrolního výboru ZMČ Brno-střed), dále **Pavel Novotný, Aleš Kříž, Kateřina Horáková** - všichni tři dosud zastupitelé ZMČ, **Radomír Jenyš** (předseda MěRoK) a **Josef Kůta**.

Následně se přikročilo k volbě výkonného výboru MěV a ustavení sekci a volbě jejich vedoucích. Sedmičlenný VV povede předseda MěV **Ladislav Býček**, který převezme řízení politické sekce, místopředsdkyní byla zvolena **Helena Sýkorová** se zodpovědností za velký klub zastupitelů, **Aleš Kříž** povede organi-

zační sekci, **Jan Korbel** agitačně propagační sekci, nejmladší člen MěV **Jiří Hráček** bude grantem práce s mládeží, **Zdeněk Pypeč** dostal do vlnky společenské organizace a **Pavel Novotný** internetovou sekci.

Dalšími vedoucími jednotlivých sekcí MěV byli zvoleni **Josef Kůta** - ideově teoretická, **Vladimír Šaur** - kulturní, **Ivan Svárovský** - zdravotnická, **Jan Satoria** - vnitřního života strany, **Tibor Dávid** - mediální a Echo, **Pavel Březa** - klub ZMB a **Lubomír Mlejnek** - MěVoŠ.

Pak se plénium MěV zabývalo doplněním a úpravou plánu práce, stavem přípravy nejbližších celoměstských akcí (MDŽ a ples KSČM, osvobození města Brna, 1. máj, předvolební shromáždění v Brně - o jejich konání budeme informovat v příštím čísle) a jejich zabezpečením. Vzhledem ke skutečnosti, že v době jeho konání se materiály z MěK zpracovávaly, jejím vyhodnocením se bude zabývat březnové plénium. V různých Anna Štofánová oznámila, že odstupuje z funkce členky pléna MěV. Náhradník bude doplněn na jednání MěV v březnu.

did

Už po páté, v době trvání své mise v České republice, navštívila Brno charge d'affaires Kubánské republiky Barbara Montalvo. Jak sama říká, za brněnskými přáteli jezdí ráda. Zúčastnila se výroční schůze pobočky Česko-kubánského přátelství. Po vyslechnutí zprávy o činnosti a volbě výboru pobočky se ujala slova a poděkovala brněnské pobočce za aktivitu při šíření pravdy o Kubě. Pak už odpovídala jen na dotazy.

Tak se účastníci dověděli, že na Haiti v rámci humanitární pomoci už více než deset let působí na 4 stovky kubánských lékařů. Ti byli také mezi prvními, kteří okamžitě organizovali pomoc zemětřesením zničenému ostrovu. Uvedli do provozu 3 nemocnice, kde spolu s dalšími dobrovolníky (přidala se k nim např. řádová sestra, několik humanitárních pracovníků a dobrovolníků, kteří zrovna na ostro-

vě byli) už v prvních dnech provedli stovky operací a tisíce ošetření. K nim v průběhu dvou dnů přijelo z Kuby na 400 mladých Haitanů, kteří zdarma na Kubě studují lékařství, doprovázeni dalšími kubánskými lékaři a zdravotnickými pracovníky. Na dotaz uvedla, že Kuba nyní poskytuje zdarma vzdělání v oboru lékařství a školství 25 tisícům zahraničních studentů z rozvojových zemí. Přítomným vysvětlila formy pomoci, které Kuba poskytuje chudým státům. V rámci internacionální pomoci, která je hrazena Kubou, jsou vysíláni kubánští lékaři a učitelé do více než 30 zemí světa, zatím než jim Kuba připraví vlastní lékaře a učitele. Některé státy si však mohou lékaře a učitele od Kuby vyžádat. Za tuto službu státy Kubě platí.

Účastníci besedy byli překvapeni např. počtem 30 tisíc »černobylských dětí« které byly na pozvání Kuby re-

kreováni u moře v měsíčních turnusech. Srovnávali to s podílem ČR, kdy o 30 - 40 letech naše sdělovací prostředky dokázaly popsat mnoho papíru. Kuba nepřerušila tuto formu pomoci zdravotně ohroženým dětem i když Ukrajina není Kubě přátelsky nakloněna. Šlo přece o děti, a těm svým i cizím se snaží Kuba vytvářet podmínky pro krásné dětství. Kuba je hrdá na to, že i když na světě denně umírá mnoho dětí hladem a na podvýživu, není mezi nimi jediný Kubánek.

Kuba s nikým nevede válku a nežebrá. Kuba pomáhá. Vyváží zdraví a vzdělanost. Jak paradoxní co dokáže malá země blízko USA, které vyváží do světa jen války, vojáky a vojenské zázraky, které obyčejným lidem přinášejí lidské neštěstí a zmar. Proto na závěr přijali účastníci »Prohlášení k pokusům o rozvracení Kuby«, kde odsoudili snahy o zasahování do vnitřních záležitostí Kuby některými našimi politiky a organizací Člověk v tísni. Kubánskému lidu se za ně omluvili.

Klinika MAYO

V lednu byla stvrzena podpisem dohoda mezi brněnskou Fakultní nemocnicí u svaté Anny a pražským Českým vysokým učením technickým za přítomnosti ministryně zdravotnictví Dany Jureškové. Jedná se o spolupráci v rámci projektu Mezinárodního centra klinického výzkumu označovaného zkratkou FNUSA - ICRC. Projekt FNUSA - ICRC má podporu všech institucí na úrovni státu, kraje a města a má přinést spolupráci s centrem špičkového výzkumu s prestižní americkou nemocnicí Mayo Clinic. Spolupráce zahrnuje oblast výuky, vědy, výzkumu dále pre a postgraduálního vzdělávání spolu s Lékařskou fakultou Masarykovy univerzity, ČVUT a je otevřena dalším univerzitám a organizacím. Výzkum bude zaměřen nejen

na čistě medicínskou oblast a biomedicínské inženýrství, ale i na nanotechnologie, informační technologie a další oblasti. Výzkum bude prováděn pro americké firmy např. pro Medtronic vyrábějící nový software pro nové typy kardiostimulátorů a implantovaných defibrilátorů. Za pozornost stojí podle slov paní ministryně skutečnost, že výzkum měl původně vojenský charakter a dnes slouží pacientům. Rovněž za pozornost stojí srovnání Mayo Clinic a Lékařské fakulty Masarykovy univerzity ve výuce studentů, jež v minulosti zaznělo z úst jejího děkana a bývalého ředitele Masarykova onkologického ústavu profesora MUDr. Jana Žaloudíka. Mayo Clinic vychovává 400 studentů ročně, LF MU 1200 studentů ročně za částku

několikanásobně nižší. Masarykův onkologický ústav patří do projektu FNUSA - ICRC a profesor MUDr. Jan Žaloudík byl z ústavu nedávno propuštěn. Za pozornost rovněž stojí programově odlišný projekt Masarykovy univerzity CEITEC zahrnující nejnovější výzkum. Jak CEITEC tak FNUSA - ICRC usilují o peníze i operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace - Evropská centra excelence. Budoucnost ukáže, který projekt uspěje.

/V/

Mizí krámky s potravinami

Podle informace v Mladé frontě Dnes z 30. 12. 2009 obchodní plocha v Brně se od roku 2006 zvětšila o 72 tisíc metrů čtverečních. Současně ubývá malých obchodů, mizí hlavně maloobchodníci s potravinami.

Například v Útěchově už »svůj krám« zavřel poslední z nich. Sice ne tak jako v Útěchově, ale i v dalších 16 městských částech mají obyvatelé problémy s dostupností obchodů s potravinami. Jde o Mokrou Horu, Jehnice, Ořešín, Ivanovice, Soběšice, Kociánku, Zaječí Horu, Maloměřice a Obřany.

Opačný trend je na Brně-jih, v Bohunicích, obchodů s potravinami přibývalo Králově Poli nebo v Židenicích. Malých prodejen s potravinami ubylo za poslední tři roky téměř pět set a nákupy se koncentrují do velkých nákupních center, která s rozlohou nad pět set metrů pokrývají téměř třetinu prodejní plochy ve městě.

Starší občané a matky na mateřské si stěžují, že koupit základní potraviny znamená jet autem nebo autobusem. Tolik informace v deníku.

Buldozer trhu přejel Havlový »obchůdky«, jak o nich v listopadu před dvaceti lety snil. On a ti další s limuzínami problém s nákupem nemají!

KJ

STALO SE PŘED DVACETI LETY BYLA ZALOŽENA KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY

Ustavující sjezd 31. března 1990 Praha

Zúčastnilo se ho 245 delegátů zastupujících 790 tisíc členů. Sjezd schválil název strany, dokumenty – Programové prohlášení KSČM, Postavení, úloha a vymezení působnosti KSČM a jejích orgánů, Stanovisko k událostem po přijetí ústavního zákona o změně názvu ČSSR. Předsedou strany byl zvolen Jiří Machalík, 101 členný ÚV KSČM zvolil 18 členný VV ÚV KSČM a tři tajemníky ÚV – Františka Adámka, Josefa Kašubu a Zdeňku Tesařovou.

I. sjezd 13. a 14. října 1990 Olomouc

Zúčastnilo se ho 648 delegátů zastupujících 562 tisíc členů. Sjezd přijal programovou platformu a organizační řád. Předsedou byl zvolen Jiří Svoboda. 16. ledna 1991 ÚV KSČM přijal rozhodnutí o vydávání nového deníku KSČM. 1. května 1991 vyšlo nulté číslo Haló novin a 3. června 1991 1. číslo Haló novin. 7. září 1991 rozhodl ÚV KSČM uspořádat vnitrostranické referendum k názvu strany, které bylo zahájeno 15. října 1991.

Mimořádný sjezd 1. února 1992 Nymburk

Sjezd projednal výsledky vnitrostranického referenda o názvu strany. Ve straně bylo 354 545 členů v 10 669 základních organizacích. Referenda se zúčastnilo 291 783 členů = 82,3 %. Pro zachování názvu KSČM se vyslovilo 221 575 členů = 75,95 procent. Pro změnu názvu bylo 69 007 členů = 23,65 %. Neplatných hlasů bylo 1 201 = 0,4 %. Sjezd přijal organizační řád ve smyslu zákona o sdružování v politických stranách a hnutí.

II. sjezd 12. a 13. prosince 1992 Kladno

Sjezd schválil Program KSČM, Úkoly KSČM v nejbližším období 1993-4, Stanovy KSČM, Statut Ústřední revizní komise KSČM. Do funkce předsedy KSČM byl zvolen Jiří Svoboda (na něhož byl před sjezdem spáchán atentát), místopředsedou KSČM se stal Miroslav Grebeníček, předsedou ÚRK KSČM Otakar Zmítka, předsedou RoK KSČM Jiří Machalík. Sjezd uložil ÚV KSČM zahájit práce na zpracování dlouhodobého programu KSČM jako projektu moderní socialistické společnosti.

III. sjezd 26. června 1993 Prostějov

367 delegátů sjezdu reprezentovalo 320 000 členů. Sjezd schválil zachování názvu Komunistická strana Čech a Moravy, doplnění a úpravy Stanov KSČM, Statut ÚRK KSČM a Statut ÚRoK KSČM, ukončení členství v KSČM Miroslavu Štěpánovi a Jaromíru Obzinovi (8. ledna založili platformu „Za socialismus“, ÚV KSČM 6. března 1993 její právo existence jako platformy v KSČM neuznal). Předseda KSČM Jiří Svoboda v dopisu delegátům sjezdu oznámil rezignaci na funkci předsedy a sjezdu se neúčastnil. Sjezd potvrdil platnost programových dokumentů z II. sjezdu KSČM, konstatoval neshodu ohledně uchování celistvosti strany i víru ve spolupráci v rámci Levého bloku. Během sjezdu 70 delegátů vydalo prohlášení o přípravě založení Strany demokratické levice (M. Stiborová, V. Kuchař, M. Čapek). Sjezd zvolil předsedou KSČM Miroslava Grebeníčka, předsedou ÚRK KSČM Otakara Zmítka a předsedou ÚRoK KSČM Zdeňka Levého. ÚV KSČM zvolil do funkce místopředsedů KSČM Miloslava Ransdorfa, Zdeňka Klanicu a Václava Exnera, tajemníky se stali Vratislav Novák a Josef Hlad.

IV. sjezd 2. prosince 1995 Liberec

Na 400 delegátů zastupujících téměř 200 tisíc členů schválilo Politickou deklaraci sjezdu a Teze volebního programu „Za občanskou a sociální spravedlnost, Socialismus - šance pro budoucnost“. Předsedou ÚV KSČM byl zvolen Miroslav Grebeníček, předsedou ÚRK Otakar Zmítka, předsedou ÚRoK Zdeněk Levý, místopředsedy ÚV KSČM Vlastimil Balín, Václav Exner, Zdeněk Klanica a Miloslav Ransdorf.

V. sjezd 4. a 5. prosince 1999 Žďár nad Sázavou

270 delegátů zastupovalo 136 516 členů v 5 406 ZO KSČM.

Sjezd schválil několik dokumentů: KSČM na přelomu tisíciletí, Program obnovy, Lepší cesta pro naši zemi, Deklarace V. sjezdu KSČM k mládeži, Statuty – RK KSČM, RoK KSČM, úpravy ve Stanovách KSČM. Předsedou ÚV KSČM se stal Miroslav Grebeníček, 1. místopředsedou ÚV KSČM Vlastimil Balín. Na zasedání ÚV KSČM byli zvoleni 4 místopředsedové ÚV KSČM: Zuzka Rujbrová (pro územní politiku a přípravu voleb), Jiří Dolejš (odborné zázemí), Václav Exner (řízení ekonomiky), Miloslav Ransdorf (zahraniční styky ÚV KSČM). Předsedou ÚRK KSČM byl i nadále Otakar Zmítka, předsedkyní ÚRoK KSČM se stala Dana Drábková.

VI. sjezd 15. a 16. května 2004 České Budějovice

100 781 členů KSČM v 4 691 ZO KSČM zastoupilo na sjezdu 345 delegátů. Sjezd schválil dokument Naděje pro Českou republiku a několik rezolucí: Práci pro všechny, Právo a spravedlnost v mezinárodních vztazích, k práci s mládeží, Provolání delegátů VI. sjezdu KSČM ke zkreslování příčin a průběhu okupace ČSR fašistickým Německem a výsledků 2. světové války. Předsedou ÚV KSČM byl zvolen Miroslav Grebeníček (vzal se funkce 1. října 2005). Předsedou ÚRK se stal opět Otakar Zmítka, předsedou ÚRoK Zdeněk Levý. Místopředsedy ÚV KSČM zvolil ÚV KSČM Jiřího Dolejše, Václava Exnera, Vojtěcha Filipa (v roce 2005 byl zvolen předsedou ÚV KSČM), Karla Klimšu a Františka Tomana. Místo Vojtěcha Filipa se později místopředsedkyní stala Jana Bystřická a za zemřelého Františka Tomana Čeněk Milota.

VII. sjezd 17. a 18. května 2008 Hradec Králové

275 delegátů představovalo 77 115 členů v 4 190 ZO KSČM. Sjezd schválil Zaměření politiky a hlavní úkoly KSČM v období mezi VII. a VIII. sjezdem strany, „Socialismus pro 21. století“, „Deklaraci o socialismu“, Prohlášení VII. sjezdu KSČM ke straně, několik rezolucí k aktuálním problémům doby. Sjezd zvolil předsedou ÚV KSČM Vojtěcha Filipa, předsedou ÚRK Otakara Zmítka a předsedou ÚRoK Zdeňka Levého. Na zasedání ÚV KSČM byli zvoleni místopředsedy ÚV KSČM Leo Luzar (stranická práce), Jiří Dolejš (odborné zázemí), Jana Bystřická (komunální politika), Jiří Maštálka (zahraniční politika), Věra Žezulková (pro mediální politiku a přípravu voleb) a Čeněk Milota (ekonomika). Pavel Kováčik je i nadále předsedou Klubu poslanců KSČM a Miloslav Ransdorf zástupcem poslanců KSČM v Evropském parlamentu. Na zasedání ÚV KSČM 31. října 2009 byli místopředsedy ÚV KSČM zvoleni Stanislav Grospič a Miloslava Vostrá (místo J. Dolejše a Č. Miloty) a Josef Skála (místo J. Bystřické, která odstoupila ze zdravotních důvodů).

Karel JANIŠ

Kladivo a srp v pěticípé hvězdě nežádoucí DLOUHÁ PUBERTA

V celostátním deníku **Právo** 23. ledna 2010 tak nazval svůj článek Jiří Hanák. Uvádí, že radnice v Králově Poli pokračuje v deobolševizaci, v desovětizaci a v „depravdovosti“ české historie. Trvá na odstranění kladiva a srpů z pěticípé hvězdy na pomníku rudoarmějců. Ona radnice je jakýmsi detašovaným pracovištěm Žáčkova Ústavu pro studium totalitních režimů (čti *Ústav pro prznění české historie*). Proč rovnou radnice nevkáže Moskvě – vezměte si ty svoje hroby a táhněte s nimi pryč, kdo se vás o vaše padlé prosil? Bylo by to alespoň důsledné. Co ale není, ještě může být, protože vždycky je naděje, že z **poloignorantů vyklubou se ignoranti celí**.

Kladivo překřížené srpem bylo oficiálním znakem Rudé armády i znakem na praporu Sovětského svazu. Kdyby nás vojáci pod tímto „hanebným“ znakem neosvobodili, nebylo by žádné Československo, žádné Česko, žádné Brno, ba dokonce ani radnice v Králově Poli. Rozhodující část nacistických hord byla rozdrčena v Rusku těmi s kladivem a srpem na čepicích...

Bourání a prznění pomníků je podivný český folklór od roku 1918. Bourali legionáři, bourali nacisté, bourali komunisté, bourá se i dnes bez uvážení, bez zhodnocení; až z této kratochvíle česká společnost vyroste, bude dospělá. Nějak se nám ta puberta ale protahuje.

Starosta Králova Pole Ivan Kopečný v **Právu** 28. ledna 2010 napsal, že královopolská radnice nečinila žádné aktivity týkající se pomníku rudoarmějců, ani jí to navíc nepřisluší. Článek Jiřího Hanáka označil za zlovolný.

Redakce Práva uvedla, že o odstranění srpů a kladiva rozhodla rada města Brna. V tom se autor komentáře zmýlil. Současně redakce připomněla, že celou záležitost rozpoutal v červnu 2007 místostarosta René Pelán (ODS), když odbrousil z nově upravené desky srp a kladivo s tím, že představují symboly komunistického režimu.

Vybral a podtrhl KJ

☆ ŠLI PŘED NÁMI

Emanuel Barša

– 100. výročí narození

Narodil se 23. ledna 1910 v Brně-Husovicích v proletářském prostředí. Jako člen FDTJ a Komsomolu od 14 let měl potíže při studiu na gymnáziu – po Brně a Kroměříži maturoval v Boskovicích.

V době studia práv vstoupil v roce 1929 do KSČ – byl již aktivním členem studentských spolků, Svazu přátel SSSR, Levé fronty, Rudé pomoci a dalších. Byl delegátem VII. sjezdu KSČ a prosazoval důsledně linii jednotné a lidové fronty proti fašismu. Byl tajemníkem Výboru na pomoc demokratickému Španělsku. Po zatčení 1. září 1939 byl věznem několika koncentračních táborů.

Po návratu do vlasti pracoval na ZNV a poté ve Státním úřadu důchodového zabezpečení v Praze. V 60. letech byl předsedou MěV SPB v Brně. V dubnu 1969 byl zvolen do funkce vedoucího tajemníka MěV KSČ v Brně a člena představenstva KV KSČ v Brně.

Zemřel 6. dubna 1971. V současné době probíhá úsilí přemístit místo jeho posledního odpočinku z čestného pohřebiště na Ústředním hřbitově jinam.

KJ

Z prohlášení k opakovaným útokům na pomník rudoarmějců

Zobecněná pomsta místostarosty Brna-Králova Pole René Pelána (ODS) proti všem, kteří nesouhlasí s jeho vulgárním renegátstvím v této městské části Brna, nás zavádí zpět do totalitního režimu.

Rada města Brna (J. Brož) svým krokem dala precedens porušující mezinárodní dohody i zákony republiky a šlápe po rozhodnutí Ministerstva kultury ČR. Naše juvenilní demokracie je tak vtahována do nihilismu, hysterie či fanatismu, kterému sdělovací prostředky fandí přiměřeně dle odborné či vzdělanostní erudice redaktorů. Vnučují nám jiné názory za cenu překrucování historických skutečností a vědomým užíváním nepravdivých či dokonce falešných faktů.

Vladimír Putin byl při návštěvě ve Vídni fotografován při kladení věnců k památníku padlých rudoarmějců. Na snímku, který publikoval rakouský Kurýr, je vidět i nápis rozkazu J. V. Stalina k této operaci. Znak, který v Brně vadí, je zde na vysokém obelisku, který se tyčí nad rakouským hlavním městem a nikomu zde nepřekáží v životě.

Arogance Pelána vůči jiným - historicky správným a přesným dobovým - názo-

rům a vyzývání k netolerantnosti svědčí o tom, že se řadí ke škůdcům veřejných věcí spolu s médii, která se takto chovají a klamou veřejnost. Kdysi napsal Ludvík Vaculík, že ti, kdož ničí pomníky či nápisy na nich, přepisují zápisy dějin. Kdo rozhoduje o odstranění pomníků, si neuvědomuje, že takové památky by mohly mít stejnou historickou cenu, jako třeba nápis římských vojáků na skále v Trenčíně.

Nevidíme žádný morální, právní, ale ani jiný důvod k odstranění nejen symbolů, ale ani pomníku padlým vojákům, kteří nepochybně bojovali za jiné cíle, než za jaké R. Pelán bojuje dnes. Je naší povinností nejen nést hrdinný odkaz našich padlých vojáků, ale i ctít padlé, kteří obětovali své životy za naše žití. Proto chráníme i jejich odkaz, tak jako je tomu v Anglii, Francii a jinde ve světě, kde by k této situaci v rámci rozvinuté demokracie ani nemohlo dojít. Nedopusťme, aby mravně pokleslí zbohatlíci svými skutky poškozovali dobré jméno České republiky vůči Rusku, které nám dává prostor na základě mezinárodních smluv k realizaci našich pomníků na jejich území, a to z doby daleko předcházející době vybu-

dování pomníku v Brně. Není třeba vyvolávat hysterii k minulosti, za kterou jsou miliony obětí a tím jistě nepřilíhající utěšenou současnost v morálce národa. Pojmy jako vlastenectví či hrdina již většině mládeže nic neříkají. Dějiny se nám téměř podařilo odlidštit, skuteční hrdinové jsou nahrazováni novodobými hrdiny, kteří toto slovo devalvují ve všech generacích za pomoci sdělovacích prostředků či televizních pořadů.

Proto se rozhodně ohrazujeme proti propagaci R. Pelána ve sdělovacích prostředcích. Zastáváme se osob, jako je Aleš Kopka a dalších. Ačkoli velká většina občanů v Brně je již rozhořčena a unavena medializací kolem vzpomínaných symbolů a hrstku příznivců R. Pelána odsuzuje, prostoru v tisku se jí nedostává, protože panuje honba za senzacími a odvádění pozornosti veřejnosti od skutečných problémů. Padlí vojáci se totiž nemohou bránit.

Milan Fryčka, př. Českého svazu bojovníků za svobodu Brno-venkov, **Bohuslav Páral**, př. Československé obce legionářské Brno 2, **Vlastimil Schilberger**, př. Čs. spol. vojenské historie Brno

(*Haló noviny*, 9. února 2010)

Před 65 lety byla osvobozena jižní Morava

BRATISLAVSKO-BRNĚNSKÁ OPERACE RUDÉ ARMÁDY

Uskutečnila ji vojska 2. ukrajinského frontu pod vedením maršála SSSR R. J. Malinovského od 25. března do 4. května 1945.

2. UF tvořily:

40. armáda (velitel genpor. F. F. Žmačenko) a **4. rumunská armáda** (sbor. gen. N. Dascalescu)

53. armáda (genpor. I. M. Managarov) a **1. rumunská armáda** (sbor. gen. V. Atanasiu)

7. gardová armáda (genplk. M. S. Šumilov)

1. gardová jezdecko-mechanizovaná skupina (genpor. I. A. Plijev)

5. letecká armáda (genpor. Letectva S. K. Gorjunov)

osobně **maršál R. J. Malinovskij** z pozorovatelný 18. gardového střeleckého sboru (genmjr. I. M. Afonin) u Křepic s úkolem proniknout do Brna od jihozápadu, západu, jihu, jihovýchodu a zabránit ničivým pouličním bojům ve městě.

Již **24. dubna** tankisté 6. gardové tankové armády prorazili obranu a s pěšáky 18. gardového a 49. střeleckého sboru dosáhli čáry Šlapanice-Tuřany-Slatina a letectvo připravovalo likvidaci míst odporu další postup pozemních sil. 25. dubna tankisté ve spolupráci s pěchotou pronikli do Líšně, přes Hády do Obřan, Maloměřic, od jihu do Juliánova, Černovic, Komárova a Horních Heršpic, od jihozápadu do Bosonoh a Nového Lískovce.

V den osvobození Brna - 26. dubna 1945 -

šli rudoarmějci do Husovic, Žabovřesk. Menší části Králova Pole a Řečkovic zůstaly i nadále v rukou hitlerovských vojsk. Bystrc se dočkala osvobození ráno 28. dubna, zásluhou hrázného Šikuly se podařilo zabránit zločinnému plánu nacistů vyhodit předem umístěnými náložemi přehradní stěnu do povětří.

3. etapa operace - od 27. dubna do 4. května - byla věnována postupu vojsk na Vyškov-Prostějov-Olomouc se snahou spojit se s vojsky 4. ukrajinského frontu postupujícími od Ostravy. Velitel 6. gardové tankové armády vydal rozkazy k soustředění vojsk u Obřan, Soběšic a v Řečkovicích k obraně před možnými protiútoky nepřítele.

Teprve **pražská operace vojsk 1., 2. a 4. ukrajinského frontu od 5. května 1945 znamenala definitivní osvobození zbývajících částí severních a severozápadních částí Brna.** Postupně vojska tří uvedených frontů rychlým postupem dosahují Prahy a 9. května 1945 začíná nová kapitola v dějinách naší vlasti.

V brněnské a pražské operaci položilo své životy na 10 000 rudoarmějců a na 1 500 rumunských vojáků. Každým rokem navštěvujeme místa jejich posledního odpočinku na Ústředním hřbitově, v Králově Poli, v Řečkovicích, na Ruském vrchu, klademe kytice k pylonům na výpadech silnicích z Brna atd. Zloba polistopadových padělatelů dějin popírajících rozhodující podíl SSSR na porážce ozbrojených sil nacistického Německa a jeho spojenců na evropském bojišti nám v tom nemohla a nemůže zabránit.

Šlo celkem o 359 000 vojáků, 7 860 děl a minometů, 365 tanků a samohybných děl a 637 letadel.

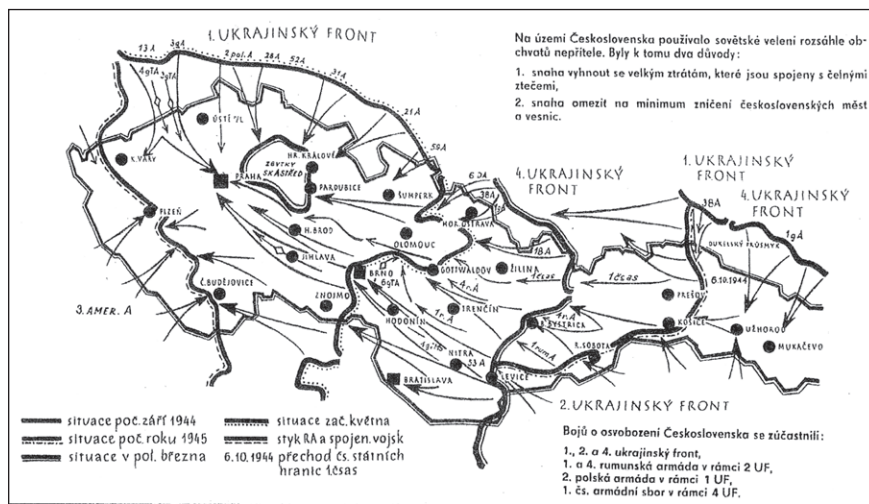
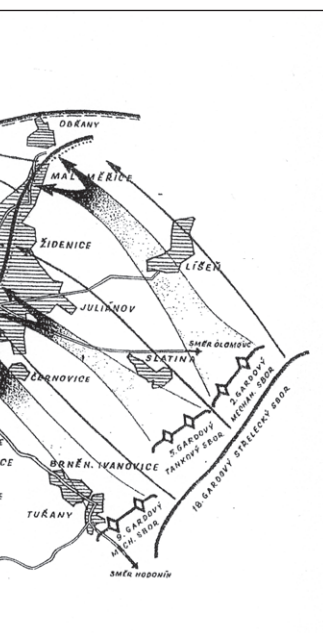
Proti nim stály dvě armády skupiny armád „Süd“ - 8. armáda (gen. H. Kreysing) a divize 6. armády (gen. H. Balck), celkem 250 000 vojáků, 2 150 děl a minometů, 120 tanků a minometů a 150 letadel.

Bratislavsko-brněnskou operaci zahájil 2. ukrajinský front 25. března 1945 na řece Hron. Po vytvoření předmostí na západním břehu Hronu pokračoval postup na Bratislavu, která byla osvobozena 4. dubna 1945.

Brněnská část operace byla v 1. etapě ve dnech 5. - 14. dubna 1945 ve znamení urputných bojů o předmostí na řece Moravě, o Lanžhot a o další postup na sever.

V **2. etapě** ve dnech 15. - 22. dubna 1945 se obráncům podařilo zastavit útoky rudoarmějců na čáře Těšany-Moutnice-Hajany-Ořechov-Ivančice. Proto byla na brněnský směr přesunuta 6. gardová tanková armáda (genplk. A. G. Kravčenko). **K rozhodujícímu útoku na Brno dal rozkaz**

Dvoustranu připravil
Karel JANIŠ

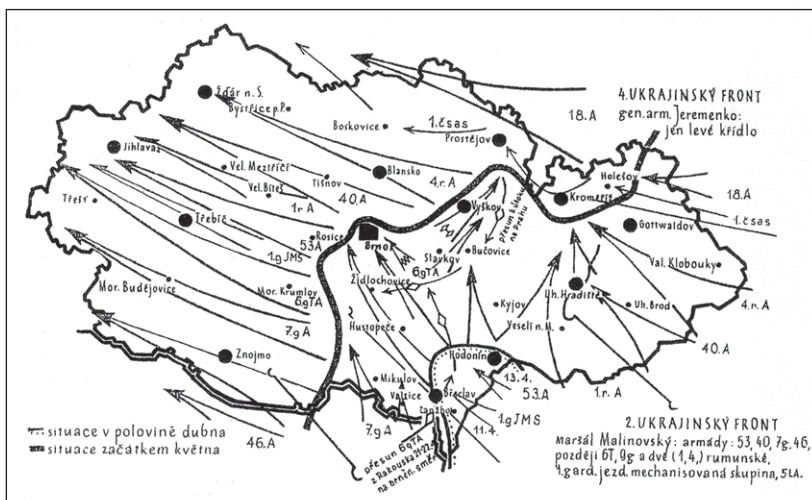

K 65. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ NAŠÍ VLASTI

V dubnu si připomeneme osvobození Brna od nacistické okupace vojsky 2. ukrajinského frontu pod velením maršála SSSR R. J. Malinovského. A v širších souvislostech se budeme vracet i k osvobození naší vlasti v době od 21. září 1944 (vstup prvních sovětských jednotek na území ČSR u osady Kalinov) po osvobození Prahy 9. května 1945 a boji u Milína na Příbramsku 11. - 12. května 1945. Vzhledem k pokračujícímu nenávistnému tažení proti všemu ruskému a sovětskému je v projevech a besedách k 65. výročí nutno opřít se o skutečný průběh událostí.

1. Území Československa osvobozovala vojska 1. a 4. ukrajinského frontu na severu, vojska 2. ukrajinského frontu na jihu Slovenska, jižní Moravě a středních Čechách. Spolu s vojáky 1. UF postupovala do severovýchodních Čech **polská vojska**, s vojáky 2. UF vojska **rumunská** a s vojáky 4. UF **příslušníci 1. čs. armádního sboru v SSSR**. Na našem území byla překonána síla 22 divizí nacistů. V posledních dnech okupace nacisté v Přerově 1. května popravili 24 občanů, 2. května v Terezíně 51 funkcionářů ilegálního vedení KSČ kraje Praha, vydavatelů ilegálního Rudého práva a Předvoje, přes osm a půl tisíce občanů zahynulo v Květnovém povstání českého lidu (v Praze a v dalších městech), 6. května popravili ve Velké Meziříčí 59 osob a 7. května v Třebíči 33 osob – o tom neradi slyší ti, jimž dějiny začínají odsunem Němců. Na Línii Karlovy Vary – České Budějovice se

setkali sovětská a americká vojska – ti vstoupili 6. května do Plzně a do Karlových Varů (dodnes někteří publicisté vedou úvahy o tom, že Prahu mohli osvobodit Američané a poválečný

DÍKY ZA HRDINSTVÍ A ŽIVOTY

Rozkaz vrchního velitele velitelé vojsk 2. ukrajinského frontu maršálu Sovětského svazu Malinovskému a náčelníku štábu frontu generálplukovníku Zacharovovi:

„Vojska 2. ukrajinského frontu se při pokračování v útoku dnes, 26. dubna, zmocnila mistrným obchvatným manévrem a čelným útokem velkého průmyslového centra Československa – města Brna, významné dopravní křižovatky a mohutného opěrného bodu německé obrany“.

Rozkaz pokračoval výčtem jmen velitelů armád, sborů, divizí, brigád i dalších svazků a útvarů, jejichž vojáci se v bojích o město nejvíce vyznamenali a navrhuji se k vyznamenání řády.

Rozkaz končí slovy:

„Dnes, 26. dubna, ve 22 hodin vzdá hlavní město naší vlasti Moskva jménem vlasti poctu udatným vojákům 2. ukrajinského frontu, který se zmocnil města Brna, 22 dělostřeleckými salvami ze 224 děl. Za vynikající bojovou činnost vyslovuji poděkování Vámi vedeným vojskům, jež se podílela na bojích za osvobození Brna. Věčná sláva hrdinům, kteří padli v bojích za svobodu a nezávislost naší vlasti!

Dne 26. dubna 1945

Vrchní velitel
maršál Sovětského svazu J. V. Stalin

Pozn.:

Úplné znění rozkazu J. Stalina bylo uveřejněno na Památníku Rudé armády na dnešním Moravském náměstí. V rámci polistopadové protisovětské a protiruské štvavé kampaně byl památník několikrát pomalován červenou barvou a znění rozkazu J. V. Stalina bylo odstraněno. Ale i letos, po 65 letech, si tu připomeneme osvobození Brna od nacistů a oběti příslušníků Rudé armády.

vývoj se mohl vyvíjet jinak). Američanů bylo tehdy kolem 150 tisíc a podle zpráv Sovětské informační kanceláře vojska 1. UF zajala téměř 214 tis. německých vojáků a důstojníků + 14 generálů, vojska 4. UF na 72 tis. vojáků a důstojníků a vojska 2. UF na 370 tis. vojáků, důstojníků a 116 generálů, a to od 9. května. Do 15. května přibýlo dalších 170 tis. vojáků a důstojníků i 10 generálů. Sílu vojsk Maršála Schörnera 900 tis. mužů, 2 200 tanků, 9 700 děl a dalších zbraní překonala vojska 1., 2. a 4. UF v počtech 2 100 000 vojáků a důstojníků, 2 126 tanků, 30 080 děl a dalších zbraní. Názvy našich osvobozených měst se v rozkazech J. V. Stalina objevily 23 krát a v Moskvě byly 23 krát vypáleny dělové salvy.

2. Rozhodující podíl na porážce nacistického Německa a jeho spojenců měl Sovětský svaz a jeho ozbrojené síly. Ukazuje to tabulka německých ztrát na frontách druhé světové války:

Ztráty (v tisících)	Celkem	Sovět.-německá fronta	Ostatní fronty
Padlí	2215	1874 85 %	341 15 %
Ranění	4988	4338 88 %	650 12 %
Zajatí a nezv.	2207	1311 60 %	896 40 %
Celkem	9410	7523 80 %	1887 20 %

22. června 1941 zahájilo 3,6 mil. vojáků, 3 600 tanků a 2 800 letadel válku proti SSSR. I tak se Rudé armádě podařilo uhájit Leningrad, Moskvu i Stalingrad, postupně osvobodit nejen území SSSR, ale i celou řadu zemí jihovýchodní a střední Evropy a dobýt Berlín. Bilance ztrát odpovídá nelítostné vyhlazovací válce vedené hitlerovci: podle posledních odhadů ztratil SSSR 8,7 mil. vojáků, na 16 mil. civilistů, což je téměř polovina celkových obětí druhé světové války – 60 milionů. Po línii Leningrad – Moskva – Stalingrad bylo zničeno 1 710 měst, 70 000 vesnic, 12 000 závodů, 98 000 kolchozů, 1 876 sovchozů, 65 000 km železničních tratí. Žádná jiná země – účastnice války – neutrpěla tolik ztrát na lidech a hmotných statcích jako právě Sovětský svaz. Na základě dohody se spojenci (kteří otevřeli druhou frontu až 6. června 1944) zasáhl v srpnu 1945 i do války s Japonskem a bojů s milionovou japonskou armádou v Mandžusku se zúčastnila i vojska maršála SSSR R. J. Malinovského jako Zabajkalský front.

○ **Každý národ má Banderu, Češi Beneše.** To je neuvěřitelný titul článku Luboše Palaty v Lidových novinách z 25. ledna 2010. Vyznamenání Stepana Bandery Hrdinou Ukrajiny odcházejícím prezidentem Juščenkem dělí Ukrajince i okolní státy. Ukrajince proto, že země má dvě rozdílné tradice: východ ruskou a sovětskou, kde dodnes opatrují pomníky Lenina. Západ patří do roku 1918 k Rakousku-Uhersku a poté pod Polsko, má tradici boje za ukrajinskou nezávislost, symbolizovanou právě jménem Bandera a jeho povstaleckou armádou. Pilsudski, Horthy, Hlinka nebo Beneš jsou v mnoha ohledech podobné problematickými postavami, především v okolních státech, jako se jeví Bandera. Už působení Beneše na versailleské mírové konferenci a především jeho lví podíl na vyhnání a také zabíjení tří milionů Němců, nemluvě o jeho námluvách se Stalinem, které vyvrcholily 25. února 1948, kdy nicnečinným legalizoval komunistický puč (*takto obviňuje prezidenta Beneše „český“ novinář!!*).

○ **Beneš vedle Bandery? Nepřijatelné. Reagoval na článek Luboše Palaty prezident Klaus** v Lidových novinách z 27. ledna 2010. Nejprve se odvolává na několik svých článků a projevů o Benešovi a je schopen vidět ho **v celé jeho šíři a zejména v jeho dobových kontextech.** Silácký pohled na jakéhokoli politika ex post, bez historických souvislostí, je naprosto nezajímavý (*ale velmi nebezpečný v daném případě, poněvadž šíří nenávist a zlobu*). Prezident Beneš je u nás všeobecně uznáván, je jednou z nejvýznamnějších politických osobností dějin naší země ve 20. století, vysoce respektovanou osobností v českém národě po dobu tří desetiletí, ale vlastně dodnes. 13. dubna 2004 přijal český parlament zákon, že se Edvard Beneš zasloužil o stát, podobný zákon má pouze T. G. Masaryk a M. R. Štefánik. Benešovi se zdaleka vše nepodařilo, zdaleka všechno nedoceníl, zdaleka vždy nebyl nejodvážnějším a riskujícím politikem. **Srovnávat ho však s Banderou nebo s ostatními velmi kontroverzními politiky je prostě nepřijatelné. Takto se dějiny přepisovat nesmějí.** Luboš Palata, tento **samozvaný expert** na naše stře-doevropské sousedy, **to bohužel dělá často.** A hrozí, že se stokrát opakovaná lež stane pravdou nebo

za pravdu bude považována (*zdůrazňuji Klausův přístup k hodnocení minulosti odhalující padělatele dějin*).

○ **Juščenko hází Polsko přes palubu.** Tak zhodnotil Petr Uhl v Právu 25. ledna 2010 vyznamenání Bandery Hrdinou Ukrajiny. Píše, že pro část západní Ukrajiny symbolizuje Ukrajinská povstalecká armáda – UPA – Stepana Bandery vraždění + 50 tisíc Poláků, 300 volyňských Čechů, dále a především Židů. Němce do Berlína, Rusy na Východ, Poláky na Západ, Židy na hák – to byl sen UPA o etnicky čistém samostatném státě na území nacisty okupované západní Ukrajiny. Petr Uhl též uvádí, že předsedkyně Konfederace politických vězňů ocenění Bandery uvítala slovy „zaplat Pánbůh“ – ona vše podřizuje nenávisti ke komunistům, zlámali nad ní hůl i pravcovi

demokraté, jenže ona je předsedkyní rady státního Žáčkova ústavu, založeného zákonem na stejné jednotné státní ideologii. (*Jiří Hanák několikrát v Právu Žáčkův ústav označil na Ústav prznění naší historie!*)

○ **Očištěn a očištění.** Je název Deníku Ivana Hoffmana v Deníku Rovnost z 28. ledna 2010. Pražský Městský soud zrušil rozpuštění Komunistického svazu mládeže Ministerstvem vnitra z roku 2006. Soud na Bahamách odmítl vydat Koženého do USA. Nebude-li pykat Kožený za svůj styl podnikání, lze se divit radikální komunistické mládeži, že touží po revolučním překonání kapitalismu? (*Dospěl k správnému závěru!*) Revoluce, kterou by komunisté chtěli zlepšit svět, už tu jednou byla a miliony lidí si to odskály životem. Podobně ale i příčiny, proč dnes se mnoha lidem oškliví kapitalismus, zde už byly v minulosti, komunisté se k moci nedostali pro nic za nic (*objektivně správné hodnocení!*). Historická paměť říká, že slušnou osobnost nelze založit na chamtivosti a egoismu, ale ani na závisti a rovnostářství (*obvyklý už opelichaný argument proti socialismu*). A bez historické paměti se společnost potácí od zdi ke zdi, od extrému k extrému, od kapitalismu ke komunismu (*neoliberalismus a antikomunismus nejsou spoleh-*

livým kompasem ve společenských procesech!). A že se ten náš kapitalismus nepovedl? Jak by také mohl, když ho budují komunisté! (*V některých případech ho budují ti, co byli u komunistů – tzv. U-komunisté.*)

○ **Ivan Medek o sobě.** Lidové noviny 16. ledna 2010 otiskly úryvek z rozhovorů, které poskytl Ivan Medek (1925-2010) v letech 2005-2009. Když se dozvěděl, co se 17. listopadu 1989 stalo na Národní třídě, vrátil se do studia Hlasu Ameriky a řekl, že komunistický puč skončil (*toto slovo podtrhuji, skutečně ho řekl!!*). Kamarádi se ho později ptali, jak to věděl. Medek prý nic nevěděl, riskl to, protože měl vztek na režim a na komunisty (*nenávist stojí na počátku převratu, která spolu se zprávou o smrti studenta na Národní třídě spustila lavinu euforie, elánu a nadšení, jejíž důsledky málokdo očekával*). Do budoucna se Medek díval s nadějí, s Tigridem spolehal na mladé lidi, poněvadž až dospějí, nedostanou se do světa plného vraček a snah o rychlé získání peněz, protože už nebude co ukrást (*to je velmi naivní představa, naopak o to větší a nelítostnější bude boj o „koryta“*).

○ **Vždy velmi kritický.** V rozhovoru pro Víkend Dnes 16. ledna 2010 spisovatel a literární historik a kritik Zdeněk Rotrekl (1920), vězeň 50. let, věřící katolík. Mlhavě tušil, kam to směřuje a dal se do boje. O exilu prý uvažovalo dobrých 60 % národa (*jak dospěl k tomuto množství?*). Od února 1948 jsme u nás a za nás nechali vládnout cizince a s poslušností sluhů jsme opakovali, že jsou naším vzorem, i celé vlastní dějiny kvůli jejich pochvale předělali... prostor, v němž se rozkrádá majetek a oslavují zlodějiny a navíc zdůvodňují ideologicky, v němž se karikují dějiny a boří paměť (*po XI/1989 se pouze změnil vzor obdivu a poslušnosti, jinak beze změny*). „Riskující osobní život“ je podmínkou uměleckého tvaru obzvlášť v dobách vítězího a všeovládajícího bulváru, uniformity, totální diskontinuity a téměř zániku osobností, které nemají kde a z čeho vyrůst. (*Ale ony rostou v podmínkách, které Rotrekl přesně popsal, jde o „hrdiny“ v televizních seriálech a filmech, které odvádějí pozornost od problémů a starostí každodenního života většiny z poctivé práce žijících lidí.*)

KJ

LIDÉ Z ČLUNŮ

One on One je název výstavy v Domě pánů z Kunštátu vzniklé ve spolupráci Domu umění a haagské instituce Stroom. V překladu název *Jedna ku jedné* znamená poměr vystavujících výtvarníků z obou stran. Stroom je renomovaná organizace financovaná městem Haagem. Má vlastní reprezentativní výstavní prostory, kde vystavuje domácí i zahraniční umělce. Je partnerem pro realizaci objektů a výtvarných děl ve městě, má publikační činnost, zařizuje a financuje ateliérové domy. Každoročně čtyři vybraní haagské umělci obdrží 35 000 eur jako roční tvůrčí stipendium. Jak čtenář shledává, o podobném komfortu ze strany institucí si náš výtvarník může nechat pouze zdát. Součástí programu je výstava v zahraničí a doprovodná malá monografie. Vilnius jako hlavní evropské město kultury 2009 byl vybrán loni. Letos je to Brno. Dle haagských partnerů je výběr určován prostředím zemí, kde umění se ještě nestalo zbožím.

Součástí brněnské výstavy je publikace Marleen Sleewitsové věnovaná brněnským funkcionalistickým interiérum. Pod tento pojem jsou zahrnuty většinou interiéry staveb socialistické architektury „u kterých nás překvapí určitá krása“. Potud citát z publikace a vidění ideologicky nezatížené mladé výtvarnice. Společensky alarmující je expozice Rachel Baconové věnovaná africkým emigrantům plavícím se do Evropy přes moře. Jsou to tzv. *Lidé z člunů*. Mají-li štěstí, podaří se jim přistát. Jestliže ne, pak moře na břeh vyhazuje jejich mrtvolky. Ironický název expozice je Rok Poutníků podle prvních osídlenců USA. Je málo známo, že první zastávkou pro Otce Poutníky v 17. století po emigraci z Anglie byl holandský Leyden, odkud po dvou letech putovali k břehům Ameriky. Vystavený papírový nafukovací člun symbolizuje křehkost dopravních prostředků afrických emigrantů a doprovodná projekce záběrů z utečeneckých táborů na Lampeduse a Sicílii je rovněž ironicky nazvána *Fucking Paradise*. Čtenář neznalý angličtiny si správně druhé slovo v názvu překládá jako ráj, leč první slovo je vulgární termín pro činnost, jíž se lidský rod reprodukuje. Dalšími vystavujícími je Zeger Reyers a s naší strany Jan Nálevka, Kateřina Šedá a Milan Houser. Výstava je k vidění do 21. března a každou středu zdarma.

/V/

Diskusní čtvrtek v Brně

Josef VONDRÁK

Už více jen patnáct let každý třetí čtvrtek v měsíci organizuje ideově teoretická sekce MěV KSČM Brno diskusní čtvrtek. Nejinak tomu bylo také 18. 2. 2010. Tentokrát jako host a zároveň autor úvodního slova byl s. Dr. Stanislav Grospič, místopředseda ÚV KSČM a poslanec Parlamentu ČR. Jeho vystoupení bylo zaměřeno na letošní supervolební rok, kdy jsou před námi parlamentní, senátní a komunální volby. Zaměřil se na volby do Parlamentu ČR. Vycházel z neúspěšnějších voleb pro nás v r. 2002 až po pád vlády M. Topolánka. I po pádu vlády ČR krize pokračuje. Vzniká nová úřednická vláda. Na základě rozhodnutí Ústavního soudu se předpokládá předčasné parlamentní volby nekonaly, a budou až řádné vyhlášené na 28. 5.

V rámci předvolební krize se znovu objevuje návrh na změnu volebního systému. S tímto nejsilnější strany neuspěly a tak zůstává v platnosti pro příští volby poměrný systém a 14 volebních krajů.

Současná politická a hospodářská situace nám dává hodně příkladů, aby-

chom vysvětlovali honbu za mocí mnohých jedinců. V ČR se stále rozrůstá skupina lidí na hraně chudoby, dva miliony lidí mají existenční problémy. V souvislosti se současnou vládnoucí politikou jsou lidé znechuceni, otráveni, a proto u nich klesá zájem o to jít k volbám. Znechucení většiny prostých lidí může mít i pokračování v tom, že se přikloní k některé z nově vznikajících stran.

V závěru svého úvodního vystoupení vyjádřil, že mottem KSČM musí být zájem o pracující, nezaměstnané a rozkolísané. Náš program bude směřovat na lidi práce. KSČM nemá na placení volebních agentur. Zbývá nám síla přesvědčovat členy strany, vysvětlovat význam voleb. Je třeba, aby všichni komunisté a sympatizanti šli k volbám a dali hlas KSČM, zkrátka abychom opakovali naše dobré výsledky v roce 2002.

Vystoupení s. Grospiče bylo dobrým podnětem pro následující diskusi.

Celý diskusní čtvrtek lze považovat za zdařilý díky s. Grospičovi, všem diskutujícím i všem zúčastněným.

POČÁTKY SLOVANŮ

Tak se jmenuje nová kniha Zdeňka Klanici, kterou vydal europoslanec Jiří Maštálka vlastním nákladem. Publikace dlouhá léta nemohla vyjít; koncem osmdesátých let o titul projevil zájem jedno britské nakladatelství, ale počátkem devadesátých let najednou zájem opadl a ani naši nechtěli knihu vydat.

Autor koncipoval titul původně jako vysokoškolskou učebnici, konečná verze však překračuje tento rámec a publikace doprovázená množstvím obrázků, kreseb a fotografií je určena široké veřejnosti. Vyvrací mnohé bludy, které se o našich skutečných, tj. slovanských předcích časem vytvářely, a zejména uvádí důležité argumenty proti těm, kteří přeceňují keltský vliv na utváření českého národa. Jasně dokazuje, že Keltové nebyli našimi přímými předky; mezi jejich odchodem z našich zemí a příchodem Slovanů je několik století u nás jiné, převážně germánské osídlení. Klanica především píše o archeologických poznatcích, neomezuje se však na ně; čerpá z výsledků zejména brněnské filologie, historie a dalších společenských věd.

I když je kniha, kterou prodává Futura, dražší (Kč 500,-), stojí za prostudování; její zakoupení není investice zbytečná.

Vladimír ŠAUR

Stínu neutečeš je název nového filmu režisérky a scenáristky Lenky Kny, který přichází do kin. Ústředním motivem je tajemství rodinných kořenů a původu po němž pátrá mladá právnička. Tajemství se ztrácí kdesi ve víru 2. světové války na Ukrajině, kde ukrajinští nacionalisté vraždí národnostní menšiny Poláků a Čechů. Zároveň bojují s nacisty a Rudou armádou, které patří konečné vítězství. Tam se poznali její prarodiče a přivezli z Ukrajiny do poválečného Československa i jejího otce. Viděno očima mladé hrdinky jde o nepochopitelnou dobu a záhadu. Děda je Ukrajinec, babička Češka a kdo je její otec? Jde o komorní virtuózně herecky ztvárněný příběh mezi prarodiči Pavlem Landovským a Jaroslavou Adamovou a vnučkou Helenou Dvořákovou, bývalou členkou Městského divadla Brno nyní působící v pražském Divadle v Dlouhé.

Šlechtic 16. století měl velkou spotřebu jídla. Hostiny byly společenskou záležitostí a součástí reprezentace. K impozantní postavě patřilo bohaté oblečení z těžkých drahých látek. Znásobeno to platilo pro dámy té doby, které si navíc rozšiřovaly dolní část postavy vycpanými válci ovinutými kolem těla a tak formovaly dlouhou sukni. Tomu se musel přizpůsobit i sedací nábytek. Jak vypadal je možno vidět do 30. března na výstavě nazvané **Příběh renesanční židle**.

V Galerii Sklepení na náměstí Svobody 8 návštěvníci najdou dobové interiéry na grafických listech a řadu vyřezávaných židlí z moravských hradů a zámků.

Usmívejte se prosím je název výstavy, která je k vidění v únoru a březnu v Masarykově onkologickém ústavu. Výtvarnice Jaroslava Fišerová tak záměrně nazvala své optimisticky laděné práce. Diváci ji znají jako výtvarnici pohádek natáčených brněnským studiem České televize jako byla pohádka O ševci Ondrovi a komtesce Julince natočená podle scénáře a v režii Zdeňka Kozáka. Jaroslava Fišerová maluje již čtvrt století a výstava je retrospektivou minulých let.

Poste restante je název nového televizního seriálu, který od 26. února po budoucích sedm pátků večer uvidí diváci programu ČT 1. Příběh je dílem mladého scenáristy Marka Epsteina, režíruje ho Karel Smyczek, hudbu a texty složil Marek Eben, který i zpívá. Herecké obsazení je hvězdné a příběh je z rodu britských duchař-

ských situačních komedií. Díky hercům a lehké ruce režiséra slibuje být vítaným diváckým uvolněním budoucích pátečních večerů.

Městské divadlo na Činoherní scéně uvádí situační komedii Francise Vebera Blbec k večeři. Hra navazuje na francouzskou komediální tradici. Autor je renomovaný dramatik a filmový scenarista např. úspěšného Růžového pantera. Pracuje se zápletkou, výměnou manželských partnerů a výslednicí je hořký humor.

Další pozornosti hodnou reprízou Městského divadla na Činoherní scéně je **Síla zvyku Thomase Bernarda**. Jde opět o renomovaného, kontroverzního

KULTURNÍ KALEIDOSKOP

rakouského dramatika. Nastavuje Rakšanům zrcadlo. Obviňuje je z masové sympatie k nacizmu v minulosti. Děj příznačně pointuje německou snahu po dokonalosti. Ředitel cirkusu nutí své podřízené nacvičit Schubertův klavírní kvintet Pstruh. Jedná se o kultovní skladbu německého romantizmu a byť Schubert neměl s pozdějším vývojem nic společného, stál romantizmus za vznikem nacionalizmu. Zaměstnanci cirkusu samozřejmě nejsou schopni skladbu nacvičit, což vyvolává absurdní situace. Jedná se o podobenství německých dějin první poloviny 20. století, kdy stejná snaha po dokonalosti byla cestou do záhuby. /V/

Výstavy v Moravské galerii

Moravská galerie zahájila letošní rok řadou zajímavých výstav. Za návštěvu stojí třeba výstava nazvaná **Možnosti záznamu**. Sto let v kresbách ze sbírky MG v Brně.

Potrvá do 16. května a pokud navštívíte Místodržitelský palác na Moravském náměstí, uvidíte sice jen zlomek z 11 tisíc kreseb, která MG ve svých sbírkách má, zato kvalitativně i tematicky to nejlepší. Vybrány byly např. kresby Emila Filly, Otakara Kubína, Bohuslava Kubišky, Antonína Procházky, či Jana Zrzavého.

V Pražákově paláci na Husově 18 vystavuje do 23. května své obrazy **Viktor Pivovarov**. Výstava, nazvaná lakonicky **Oni** vznikla ve spolupráci s Východočeskou galerií v Pardubicích.

Ohýbaný nábytek v 1. polovině 20. století je název i obsah výstavy v Uměleckoprůmyslovém muzeu, Husova 14. Také tato výstava končí 23. května.

Zde si můžete prohlédnout další výstavní počín MG. Je jím výstava **Krása antických gem**, která končí 16. května. Uvidíte soubor řezaných drahých kamenů, v některých případech vložených do šperků. Jeho základem je část sbírky Odoarda III., knížete Collalto (1747 – 1833), který několik desítek intaglií a kamejů věnoval v roce 1819 Františkovu muzeu. Kolekce je od roku 1929 součástí sbírek MG a byla časem rozšířena. Vedle toho budou k vidění i další kameje pocházející ze sbírkových fondů dalších významných moravských muzeí. Stojí za to se na ni podívat.

Dlouho neviděno

Kontakty Domu umění města Brna s odborem kultury města Vídně existují od roku 2005. Vídeňské sbírky prezentují různé polohy a kategorie poválečného rakouského výtvarného umění, včetně aktuálních trendů současné umělecké scény. Její počátky sahají do padesátých let. Nyní obsahují sbírkové fondy přes 20 000 uměleckých děl z oblasti malby, plastiky, grafiky, fotografie a videa.

Začátkem devadesátých let se zrodila idea zřídit pro tuto velkolepou sbírku vlastní muzeum. Tento záměr byl realizován v prvních letech nového tisíciletí, první výstavou bylo nové muzeum otevřeno v červnu roku 2007. Značně redukována se výstava nyní představuje i brněnské veřejnosti. Vedle malby, grafiky, plakátové tvorby, sochy, instalace a fotografie se výstava zabývá i nejmladší odnoží sbírky MUSA, videoartem.

Ale řečeno stručně a upřímně – návštěvníky navyklé spíše na tradiční, nebo klasické umění vystavované artefakty, snad s výjimkou plakátů a některých fotografií nenadchnou. Naopak, spíše rozčarují, či pobouří, neboť běžnému návštěvníkovi chybí vysvětlení.

Pohádkové krajinky

Výstavu s tímto názvem bude možno vidět od 12. do 28. března v Zahradním centru Čtyřlístek (vedle OBI), Bystrcká 40 v Brně-Bystrci. Zájemci si zde budou moci prohlédnout a také nakoupit sukulenní rostliny (vyskytují se v polopouštích) uspořádána jako společenstva rostlin v kamenných miskách, nebo skalách, či jako esteticky osázené objekty z keramiky. Známý pěstitel sukulenty a autor výstavy Jaroslav Honc říká, že sukulenty jsou vhodné pro zaměstnané a zapomětlivé lidi, neboť mnoho vody pro život nepotřebují. **Tibor DÁVID**

UŽITÝ (A UŽITEČNÝ) GRAFIK FRANTIŠEK BOROVEC

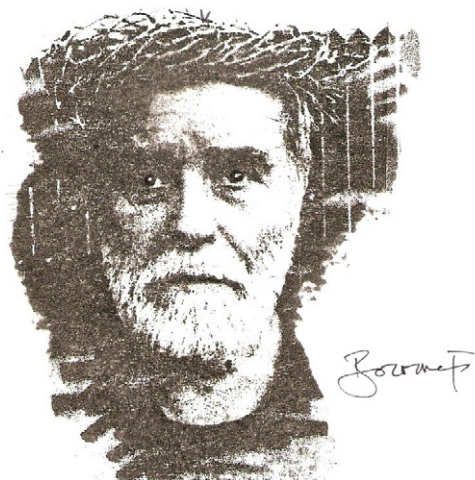
Výstava, která byla zahájena v galerii HaDivadla v Brně v Poštovské ulici v pátek 12. února v 16 hodin a potrvá do 21. března, nese název **Užitý grafik Borovec František**. Je 58. výstavou cyklu Brno hlavní město grafického designu, pořádanou k sedmdesátinám tohoto brněnského umělce.

Jubilant se věnuje už půl století užité grafice, grafickému designu. Etabloval se též jako kreslíř, karikaturista a ilustrátor, jehož práce uveřejňovaly i noviny. Významná je jeho plakátová tvorba. Mapoval kulturní život na Moravě, spolupracoval s televizními studií v Brně a Bratislavě. Jako výtvarník se podílel na 68 televizních pořadech a tří celovečerních filmech. Je autorem 14 animovaných znělek a 42 trikových sekvencí. V posledních dvaceti letech vytvořil bezmála 400 firemních a produktových

značek, logotypů a symbolů pro instituce v České republice, na Slovensku, v Rusku, USA, Anglii, Rakousku, Itálii a Německu.

S Borovcovou tvorbou se už seznamovali návštěvníci na 14 samostatných a 32 kolektivních výstavách v České republice, na Slovensku, v Polsku, Rusku, Francii, Německu a Egyptě. Jeho plakáty a grafika jsou ve sbírkách muzeí v Moskvě, Paříži, Káhiře, Varšavě a Trnavě.

Cílem výstavy na čtyřiceti panelech v galerii HaDivadla není jen ukázat část umělcovy rozsáhlé tvorby, ale i podnítit k zamyšlení nad vizuálním stylem naší doby. Borovec akcentuje užití písma jako základního kamene budování firemní identity a vizuálního stylu. Svě místo mají na výstavě i grafika, inspirovaná hudbou a verši, a portréty osobností kulturního života, např. Petra

Oslzlého, Ludvíka Vaculíka, Milana Uhdeho a J. A. Pitínského. Pro studenty odborných škol jsou připraveny komentované prohlídky výstavy.

Na reprodukci je autoportrét jubilanta.
Bohumil HLAVÁČEK

Kniha o bojišti tří císařů

Československá napoleonská společnost (ČSNS) vydaly v tyto dny novou publikaci **»Bojiště bitvy tří císařů u Slavkova, průvodce po památkové zóně«**. Za dlouhým titulem se skrývá práce kolektivu autorů, vedených Marianem Hochelem. Ti na 192 stránkách, bohatě

doplněných kvalitními barevnými fotografiemi a šesti mapkami dostatečně popsali historické území a současně památkovou zónu slavkovského bojiště s využitím nejnovějších poznatků a aktualizovaných dat. Na bojišti z prosince 1805 o rozloze 120 km² se nachází rovná stovka památných a památkově chráněných objektů. Další čtyři jsou ve Slavkově a 13 v Brně. Na území se nachází také 22 válečných hrobů, v nichž spočívají ostatky několika tisíc padlých v bitvě, či zemřelých v lazaretech na následky utrpených těžkých zranění.

Užitečné brožurky

Na lednových veletrzích cestovního ruchu se mj. objevila i dvojice útlých publikací vztahujících se k Brnu. My, kteří rádi trávíme volný čas procházkami ať po městě, nebo volně přírodě v nich najdeme spoustu zajímavých informací a typů na vycházky a výlety.

Město Brno vydalo Průvodce městem, který navíc popisuje i deset nejzajímavějších lokalit na jihu Moravy jako možné cíle příštích výletů. Čtyři moravské kraje v Průvodci pěšího turisty doplněné mapou popisují nejzajímavější turistické cíle na celé Moravě. Obě knížky doplňuje turistická mapa nazvaná Lesnický Slavník, vydaná Mendelovou zemědělskou a lesnickou univerzitou, která nás provede po turistických, naučných i lesních cestách v rozlehlém polesí Školního lesního podniku Masarykův les ve Křtinách.

Tyto i další materiály jsou pro zájemce k dostání v Turistickém informačním centru města Brna (Radnická 8, Nádražní 8) a TIC Jižní Morava, Radnická 2.

Takže hezké zážitky!

Tibor DÁVID

Tibor DÁVID

Publikace je určena domácím motorizovaným, či cyklo nebo pěším turistům. Její nevýhodou je malý náklad (pouhých 500 výtisků). Chybí také cizojazyčné resumé. Mapky by mohly být tištěny na pevnějším papíře. Přesto ji lze zájemcům jen doporučit. Kniha vyšla díky dotaci JmK a města Brna. Bude k dostání v brněnských knihkupectvích Ryšavý a Šedivý, na Slavkovském zámku a v brněnském KIC. Nedostatků by mohlo odstranit už nyní připravované druhé vydání. Připravuji se i cizojazyční verze, ale vše závisí jen na penězích.

ČSNS pro své členy pořádá přednášky, besedy a zájezdy na památná bojiště. Vydává také bulletin a zájemci mohou navštívit také webové stránky www.napoleonska-spolecnost.cz.

(Reprodukce archiv Echa)

Naši předjarní jubilanti

Dodatečně přejeme trojici jubilantů, členů ZO KSČM 2701, kteří slavili narozeniny shodně 15. 2. - **Jiříně GARGULÁKOVÉ** (86), **prof. MUDr. Bohumilu BEDNAŘÍKOVÍ, DrSc.** (88) a **Jiřímu ČERMÁKOVÍ** (81).

4. 3. **Anděla DOSTÁLOVÁ**, 83 let, ZO KSČM 1508
Libuše HAJNOVÁ, 81 let, ZO 0305
8. 3. **Josef KOLOMAZNÍK**, 70 let, ZO KSČM 2711
10. 3. **Radoslava POLÁKOVÁ**, 59 let, ZO KSČM 0502
Ing. Vlastimil NĚMEC, 87 let, ZO KSČM 2101
11. 3. **Helena KRATOCHVÍLOVÁ**, 85 let, MO KSČM 1401
12. 3. **Vladimír ČEPELÁK**, 90 let, ZO KSČM 1508
Peter SCHUSTER, 30 let, MO 1401
16. 3. **Bohuslava KABELKOVÁ**, 70 let, MO KSČM 1901
17. 3. **Stanislav HRUBÝ**, 87 let, ZO 2701
20. 3. **Vlasta MÍKLOVÁ**, 83 let, ZO 0305
Václav LUŇÁK, 65 let, MO 1401
21. 3. **František HRDLÍČKA**, 80 let, MO KSČM 1901
Dagmar VEČERKOVÁ, 78 let, MO KSČM 1401
22. 3. **Karel URBÁNEK**, 69 let, ZO 3023
Marie ZUSKOVÁ, 89 let, ZO KSČM 0503
23. 3. **Otakar MAREŠ**, 87 let, ZO 2101
24. 3. **Adolf ZATČANSKÝ**, 76 let, ZO KSČM 0502
Josef HEBNAR, 80 let, předseda ZO KSČM 1103
26. 3. **Josef SKOUPÝ**, 76 let, ZO 3023
Zdeňka BOMBÁKOVÁ, 80 let, ZO KSČM 0428
27. 3. **prof. RNDr. Zdeněk LAŠTŮVKA**, 87 let, ZO KSČM 2701
Hana STAŇKOVÁ, 60 let, členka MěV a předsedkyně ZO 0302
28. 3. **Marie RIESOVÁ**, 78 let, ZO 0503
Jan SLAVATA, 66 let, MO 1401
Antonín GRUBER, 63 let, MO 1401
Vlastimil VALTER, 82 let, ZO 2101
29. 3. **Vratislav VEČERKA**, 82 let, MO KSČM 1401

Všem jubilantům za práci pro stranu a společnost děkují a dobré zdraví a spokojenost do dalších let přeje ZO, MO, MíV a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo. **did**

Šup tam, šup sem - Štrasburk 9. - 11. 2. 2010

Na začátku bylo **SLOVO**. Slovo Brusel zaznělo od Františky Střížové, když jsme spolu jely ze VII. sjezdu KSČM a přemýšlely, jak pomoci mladým dávat se dohromady. **Po slovu mají následovat ČINY**. Osloven byl europoslanec s. Jiří Maštálka. Dohoda zněla: »*Budu-li zvolen znovu do EU, pošlu pozvání*«. **Sliby se mají plnit**. Pozvání přišlo v listopadu a to do Štrasburku. Po dohodě s krajským předsedou komise mládeže Jánem Lahvičkou začal »nábor« přes OV a v Brně. Svátky, nesvátky, do 14. 1. musel být autobus obsazen. A byl. Celkem 44 mladých lidí od 16 do 40 let, z toho 19 z okresu Hodonín a Břeclav, 1 z Blanska, 1 z Brna-venkova, zbytek z Brna. Když před odjezdem zařadila chřipka a 2 mladí náhle dostali nabídku práce, byl stav doplněn náhradníky z řad starších. Z Brna tak odjela »mravnostní policie« v e složení ss. A. Ledvina, L. Kobza, F. Střížová, A. Wimmerová, B. Staňová a já.

Podle pravidla staří vpřed a mladí dozadu jsme obsadili autobus a v 6 hod ráno 9. února vyrazili. Po 12 hodinách cesty do Oberharmersbachu, místa noclehu, už panovala dobrá nálada, vzájemná tolerance a přátelství. Přetrvala i na besedě se soudruhem Maštálkou, při návštěvě jednání evropského parlamentu i při prohlídce krásného, starobylého města Štrasburk.

Když jsme po noci strávené v autobuse vystupovali 11. 2. v 7 hod ráno u Grandu, byly už vyměněny adresy a sliby, že se určitě na nějaké akci setkají znovu.

Sliby se mají plnit. Uvidíme 13. 3., kdy mezi mladé zavítá s. M. Prokeš, aby s nimi pohovořil na téma: »*Stop rasismu, neonacismu a xenofobii*«. Účast přislíbili i zastupci mládeže v Brně žijících cizinců a z romské komunity. **Anna ŠTOFANOVÁ**

V nových prostorách

Od začátku letošního roku se pořady Výboru národní kultury konají v nejvyšším poschodí knihkupectví Dobrovský na rohu České a Joštovy ulice u tramvajové zastávky celkem 8 linek, což je místo dostupnější než dřívější suterén budovy Gorkého 12. V lednu jsme se dověděli zajímavé informace o spisovatelce Jaromíře Kolárové od jejího syna,

únorový pořad se konal po uzávěrce tohoto čísla.

Srdečně zveme všechny zájemce na březnový podvečer 29. 3. v 17 hodin, který bude věnován kulatému jubileu arcibiskupa Metoděje. Ten spolu se svým bratrem Cyrilem položil základy slovanské liturgie a národního písemnictví u nás. A zanedlouho poté, v pondělí 12. dubna, se uskuteční další, už čtvrtý pořad ze série Melodie jižních moří, opět s hostem z Bolívie. Ten loňský se velice líbil. Přijďte!

V. ŠAUR

K nedožitým 90. narozeninám doc. PhDr. Otakara Fraňka, CSc.

9. března 1920 se v Rosicích narodil Otakar Franěk, poválečný redaktor deníku Rovnost, iniciátor založení Muzea dělnického hnutí v Brně a jeho dlouholetý ředitel, autor mnoha knih, statí a článků o významných událostech dělnického hnutí a KSČ (prosincové generální stávce v roce 1920, Pařížské komuně, 1. máji, slavnostech tělovýchovy a čs.-sovětského přátelství), o významných osobnostech (např. o J. Hybešovi, P. Krkoškovi, B. Šmeralovi, Kl. Gottwaldovi, J. Juranovi), o významných institucích (České vysoké škole technické v Brně, o Koncernu Zbrojovky v Brně atd.). V obsáhlé monografii zpracoval dějiny Rovnosti. Do posledních chvil života se zajímal o vývoj v naší společnosti a zejména o osudy lidí práce.

K jeho významnému životnímu jubileu mu popřát nemůžeme, věnujme mu tichou vzpomínku a vraťme se pro poučení do jeho knih. **Karel JANIŠ**

OPUSTILI NÁS

Začátkem února jsme se rozloučili se **s. Josefem ROŽCEM** (80), dlouholetým a obětavým předsedou bývalé ZO KSČM 0313, nyní 0314.

Dne 18. 2. zemřel ve věku nedožitých 74 let. **s. Vojtěch UHLÍŘ**, člen ZO KSČM 3002. Svědomitě vykonával řadu funkcí na MěV a KV KSČ v Brně a se stejným zaujetím do posledních chvil života prováděl osobní agitaci.

Čest jejich památce!

